

Medem no és Beckham

El 51è Festival de Cinema de Sant Sebastià ha saltat enllà les pantalles i pàgines especialitzades. Benvinguda la polèmica si aireja ambients carregats de goma-2. I en la lluita mediàtica entre política i glamur, el cineasta Julio Medem ha marcat un gol polític. Vaja, que no és un Beckham qualsevol i si Medem no du cua, *La pelota vasca. La piel contra la piedra* sí. Salpebra el debat, sempre obert, sobre la llibertat d'expressió. A l'estil basc, Medem condimenta un *marmitaco* al gust de la immediatesa política. Salvant les distàncies, fa vint-i-sis anys *La torna* d'Els Joglars comprovava els topants d'una democràcia vigilada. I l'Albert Boadella va haver de fugir de La Model disfressat: "*Amb La Torna vam baixar la guàrdia*" diria després. Ironies d'un destí juganer, *La pelota vasca* coincideix

dia per dia amb la resurrecció espectacular de l'invicte general Franco a mans del taxidermista Boadella.

Segons que he pogut deduir, *La pelota vasca* dona canxa a una coral de veus basques gens blanques que no es tallen parlant d'euskadi, de la violència etarra i del contrapunt socio-polític. Un intent de descobrir la quadratura del cercle? Veus impostades i importants, a dreta i a esquerra de l'arbre de Guernika. I el recital filmic ha corregut el rimmel d'unes quantes figuretes de plàstic. "*Mi documental apuesta claramente por el diálogo y, por supuesto, condena la violencia*" ha justificat ràpid el director de *La ardilla roja*. Sorprèn que Julio Medem es sorprengui. O és que pretenia anestesiar llengües amb el seu documental? Recordem que segons el *Diction-*

naire du Cinéma de la Librairie Larousse, "*documental és una pel·lícula que revesteix el caràcter de document o que es recolza en documents*". Ampliant-ho afegiré que el documental és un gènere que dona informació i "*instrueix*" sobre un assumpte determinat. I encara que ho vulgui dissimular, mai no és objectiu. Prima un punt de vista personal en forma de guió i/o de muntatge en la moviola. Peter Greenaway de bracet amb Hitchcock ho han dit: el documental és manipulació i tot cinema ficció.

A mi la cosa em sona a *Orfeón Donostiarra* cinematogràfic que desafina. Ja m'està bé. Ara cal esperar que els exhibidors lleidatans programin la pel·lícula. Si no haurem de confiar que el regidor independentista Sàez coli el film en algun cicle d'exòtica marginació. Mentrestant, *chapela* gamberra per a Julio Medem: quan érem xavals les pilotes ens servien també per trencar els vidres del veïnat. O no?

escriptor
conegut per
les seves
novel·les,
els seus lli-
bres de po-
emes i les

seves col·laboracions en premsa. Ara publica aquest el seu primer llibre d'aforismes. Escrits en prosa i distribuïts en quatre seccions (Aperitius, Epístoles, Capritxos i Sentències) Palol reflexiona sobre la situació actual en la qual ens trobem immersos, el món on vivim, la societat de la qual formem part. "Final de la representació: aneu a dormir tranquils, estimats amics, que tot ha estat una broma".

Títol: Els Proverbis

Autor: Miquel de Palol

Editorial: Ara Llibres